

ת"פ 37474/07/23 - מדינת ישראל נגד אור שוקרון

בית משפט השלום באילת

ת"פ 37474-07-23 מדינת ישראל נ' שוקרון
תיק חיצוני: 294519/2023

לפני	כבוד השופט גיל אדלמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אור שוקרון

החלטה

ביום 4.1.24 התקיים דיון בעקבות בקשת הנאשם להקלה בתנאיו. בהחלטה מאותו היום, ולאחר שמפקח מוצע התחייב לאסוף ולהשיב את הנאשם ממקום העבודה, שם יפקח עליו, הותר לנאשם לצאת לעבוד בפיקוח המעסיק. בנוסף הותר לו לצאת ללימודים ואף הורחבו חלונות לטובת פגישות בשירות המבחן.

ביום 19.2.24, הוגשה בקשה נוספת מטעם הנאשם לאפשר לו להגיע לעבודה ללא צורך בלווי המעסיק וכן לאפשר לו לשהות לעתים במקום העבודה ללא פיקוח המעסיק.

ביום 25.2.24 הסכימה המאשימה ליציאתו וחזרתו של הנאשם ממקום העבודה ללא צורך בלווי והתנגדה לשהייתו במקום העבודה ללא פיקוח.

ביום 27.2.24 הוריתי כי הנאשם יוכל לצאת ולחזור ממקום העבודה ללא פיקוח, ובלבד שיהיה מפוקח במקום עבודתו.

במועד 5.3.24 שב המשיב ועמד על בקשתו כי יותר לו לשהות במקום העבודה ללא פיקוח וכן עתר לאשר לו מקום עבודה נוסף, במושב חצבה שבערבה; לא הוצעו ימים קבועים אלא תדירות של פעמיים בחודש, למספר ימים בפיקוח מעסיק נוסף שפרטיו נרשמו בבקשה.

המאשימה בתגובתה התנגדה לבקשה ונימקה זאת בכך שהבקשה איננה עומדת בתנאי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים), שכן לא חלף זמן זמן ניכר מאז ההקלה האחרונה שנתנה לו וכן לא השתנו נסיבות. לטענת המאשימה הנאשם שב ופונה לבית המשפט בתדירות גבוהה בבקשות להקלה בתנאיו ובכך למעשה "עוקר מן השורש" את תכלית תנאיו המגבילים. כן התנגדה המאשימה למתן היתר לנאשם לעבוד באזור הערבה, הסמוך למקום ביצוע העבירות בהן הורשע בייחוד משלא הוגדרו ימים ושעות קבועים.

עמוד 1

דעתי כדעת המאשימה על נימוקיה.

משהתייצב המעסיק בפני והתחייב לפקח על הנאשם במקום עבודתו, לאסוף אותו מביתו ולהשיבו בסוף היום, נעתרתי לבקשה. כן הותרה יציאתו של הנאשם ללימודים ונתנו הקלות נוספות.

מאז אותה החלטה שב הנאשם ופנה באמצעות באת כוחו לבית המשפט בבקשות שונות שמהותן הקלות נוספות בתנאי המגבילים, כך ב 19.2.24, 27.2.24 ו- 5.3.24. על אף שהמאשימה הסכימה ליציאתו וחזרתו של הנאשם לעבודתו ללא פיקוח מעסיקו (על אף שהתחייב לכך חודש וחצי לפני כן) - ולכך נעתרתי, הרחיב הנאשם את בקשותיו בכל פעם. לאחרונה אף ביקש לשהות בעבודה ללא פיקוח וכן להשתלב במסגרת תעסוקתית נוספת, בערבה, שזמניה ומסגרתה כלל לא ברורים (כן לא ברור הכיצד יעשה את דרכו אל הערבה וחזרה ממנה למרכז).

לא מצאתי כי שינוי דעתי של המעסיק, אשר אך לאחרונה התחייב לפקח על הנאשם בכל עת וכעת מבקש לחזור בו משיקוליו מצדיק דיון בבקשה, ואף על פי כן, בהסכמת המשיבה, הוקלו התנאים. והנה מתבקש בית המשפט אף לפטור את הנאשם מפיקוחו הצמוד של המפקח אף במקום העבודה עצמו. לא זו בלבד, אלא שימים ספורים לאחר מתן ההקלה בתנאים (27.2.24), ביום 5.3.24 פנתה שוב ב"כ הנאשם בבקשה חדשה לאשר לו לעבוד בתדירות של פעמיים בחודש בכל פעם לכמה ימים בערבה.

הצדק עם המאשימה כי היעדרות לפניותיו החוזרות ונשנות של הנאשם למעשה מרוקנות את תנאיו המגבילים מתכליתם וזאת מבלי שנתגלו עובדות חדשות, או נשתנו נסיבות ובוודאי שלא חלף זמן ניכר ממתן ההחלטה (במקרה זה החלטות) בעניינו.

משכך, הבקשה נדחית ללא הצורך בקיום דיון.

ניתנה היום, ח' אדר ב' תשפ"ד, 18 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.